

[Aksel Larsen.]

30 øres frimærker 2 gange om året på at indkalde de pågældende repræsentanter til et møde i økonomiministeriet, eller hvor det måtte behage ham, og lad os så sætte os og samordne! Det måtte kunne nås på den måde, det var da ikke nødvendigt at have en lov. Men måske er det nødvendigt, at man har disse drøftelser, og så skal man have et formandskab, som ene skal kunne udtale sig dels over for regeringen, dels over for offentligheden.

Ja, jeg ser nok, at nu foreslår man, at der skal yderligere 2 arbejderrepræsentanter ind i rådet, og det forstås jeg er sket, fordi LO, De samvirkende Fagforbund, har protesteret imod den skæve sammensætning. Den er blevet lidt mindre skæv, men den er ikke blevet, om jeg så må sige, så lige, som det ærede medlem hr. Henning Rasmussen forestiller sig. Han sagde noget om, at der vil blive omtrent den samme ligevægt som i tilsvarende organer i andre lande. Det ærede medlem skulle tage og se på det materiale, vi har fået, se f. eks. på det hollandske organ. Dér har arbejdsgivere og dermed beslægtede organisationer $\frac{1}{3}$ af repræsentanterne, lønmodtagerorganisationer og dermed ligestillede $\frac{1}{3}$, og den sidste tredjedel er statsrepræsentanter. Men i det forslag, vi oprindeligt fik, var der 9 arbejdsgiver- og 4 arbejderrepræsentanter. Nu forhøjes det til 6, men lighed er der nu stadig væk ikke.

Nå, men hvorom alting er, hvis det drejer sig om at sammenkalde repræsentanter for disse organisationer og interesser til rådslagning, mener jeg, det kan gøres, uden at vi her med højtidelighed vedtager en lov, og uden at vi instituerer et sekretariat, om hvilket der kun står, at der skal være en sekretariatschef, mens der ikke fortælleres os noget som helst om, hvad sekretariatschefen i øvrigt skal lave ud over at føre protokol og udarbejde de redegørelser, formandskabet forlanger, og der foreligger heller ikke oplyst noget om, hvad dette sekretariat er for noget. Om forskningsinstituttet fik vi i hvert fald at vide, at man regnede med, at det ville koste $\frac{1}{4}$ mill. kr. om året; men det var også meget rart at få at vide, hvad man forestiller sig sekretariatet skal koste — eller skal det kun bestå af sekretariatschefen? Hvis det er tilfældet, spørger jeg igen: er

det ikke muligt at klare det ved hjælp af det forhåndenværende personale i økonomiministeriet?

Jeg har med interesse hørt bl. a. det ærede medlem hr. Poul Møllers argumentation imod rådet og dets formandskab, og sådan set er jeg hjertelig enig med det ærede medlem. Han sagde nemlig noget om, at når man nu havde hørt den højtærede statsminister på socialdemokratiets årsmøde i søndags eller havde læst, hvad der blev sagt, og havde hørt, hvad det ærede medlem hr. Hans Rasmussen har sagt her i salen i dag om lønningerne og den kommende overenskomstsituation, så kunne det ærede medlem hr. Poul Møller vanskeligt tænke sig, at et formandskab på 3 professorer kunne have blot tilsvarende autoritet over for lønarbejderne. Jeg tror, det ærede medlem har ganske ret. Hvis det er formålet — og det er jo muligt, at det er formålet — at dette formandskab ved passende lejligheder skal komme med udtalelser om, at det går ikke an at forhøje lønningerne, så vil formandskabet ikke have ret stor autoritet i dansk arbejderbevægelse. Det ærede medlem hr. Henning Rasmussen antydede, at også dette kunne være formålet. Han sagde udtrykkeligt, at man havde jo ikke så stor tillid ude i befolkningen til udtalelser fra nationalbanken om, hvad der var tilladeligt eller ikke tilladeligt i den retning. Jeg er bange for, at man heller ikke vil have så meget mere tillid til et sådant formandskab, hvis det er det, formandskabet skal bruges til. Jeg vil ikke sige, at jeg absolut tror, at historien gentager sig, men jeg erindrer, at vi under besættelsen havde noget, som man vistnok kaldte arbejds- og forligsnævnet, og det var dem, der skulle bestemme, om arbejderne måtte få lønforhøjelse, når priserne steg. I reglen bestemte nævnet, at det måtte de ikke få, eller de måtte ikke få ret meget. Dette arbejds- og forligsnævn blev af arbejderne efterhånden og ikke uden grund betragtet som et arbejderfjendtligt foretagende, der var sat ind for at holde lønningerne nede.

Jeg synes, man skal være meget varsom med at indsætte et formandskab af den art, man vil indsætte her, med risiko for, at dets væsentlige rolle — eller den rolle, man i det væsentlige vil bemærke — er den, at det ved passende lejligheder supplerer national-